

selve resolutie in substantie op den Eersten Paeschdag, zijnde d'I April 1725 in alle de kercken te laten afkondigen.'

Van Voorst van Beest en Rogier vermelden dit proces niet. Verhey meent dat het over de geldigheid van deze resoluties gaat¹⁹), wat onjuist bleek te zijn.

In het archief van de Hoge Raad konden de processtukken worden opgespoord; ze betroffen de nalatenschap van Margaretha Janse Paesdag, weduwe van Commer Verkerk, in 1721 te Rotterdam overleden²⁰).

Het proces is begonnen met een request 'omme mandement van maintnue' dat 'Geertruy Janse Paesdag, weduwe van Steven Flaphey, wonende binnen de stad Rotterdam; die van de Diacony-Armen aldaar, als alimenterende de weduwe en twee kinderen van Jan Stevense Flaphey, sijnde geweest een soon van de gemelte eerste suppliant, Anna Stevens Flaphey, een dogter van de eerste suppliant, getrouwt met Willem de Soete, tegenwoordig in Indien, en Oeda Stevens Flaphey, meerderjarige dogter en meede een kind van de eerste suppliant' bij de Hoge Raad hebben laten indienen door hun procureur, Daniel van der Burch, in 1722.

Deze Geertruy was een zuster van de overleden Margaretha. Ze beschouwde het testament als ongeldig en zichzelf als de erfgenaam ab intestato. De helft van de erfenis had ze aan de andere supplianten afgestaan.

Een dergelijke bezitsprocedure kon niet voor een stedelijke schepenbank gevoerd worden, maar uitsluitend voor het Hof van Holland of voor de Hoge Raad. In het request staat dat Margaretha was 'van de Pausgesinde religie'; ze had 'door abusieve inductien' op de 19de September 1720 een testament gemaakt voor notaris Hartman de Custer te Rotterdam, waarbij ze haar zuster slechts een wekelijkse uitkering van 2 gulden had gelegateerd gedurende haar leven en overigens tot erfgenaam had aangesteld Anthonie van Outheusden, ook wonende te Rotterdam; maar onder diens naam zou zij op een verboden wijze haar goederen aan de Roomse geestelijken hebben vermaakt ten nadele van haar zuster, en Anthonie van Outheusden zijnerzijds weigerde de erfenis af te staan 'onder pretext', dat deze hem vermaakt was ten behoeve van de Rooms-Katholieke armen. Procureur voor Van Outheusden was Mr. Joachim Huyssen.

Het beslissende dictum werd geresolveerd 23 november 1724 en uitgesproken op 22 december daarop volgend.